

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 179 (XXIII) — Nr. 514

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 21 iulie 2011

SUMAR

	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 438 din 7 aprilie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței	2–3
Decizia nr. 539 din 28 aprilie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 94 alin. (1) lit. m), raportat la art. 54 lit. h) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici	3–5
Decizia nr. 544 din 28 aprilie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 10 alin. (2) și art. 20 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, precum și ale art. 106 alin. (1) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici	5–6
Decizia nr. 598 din 5 mai 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței	7–8
Decizia nr. 602 din 5 mai 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România	8–9
Decizia nr. 608 din 12 mai 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (4), art. 8 alin. (1) lit. a) și art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității	10–11
Decizia nr. 622 din 12 mai 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (4) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989	12–13
Decizia nr. 637 din 17 mai 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 132 alin. (3) din Legea dialogului social nr. 62/2011 și ale art. 238 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii	13–15
Decizia nr. 646 din 17 mai 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 155 și art. 238 alin. (3) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii	15–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 438

din 7 aprilie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Augustin Zegrean — președinte
 Aspazia Cojocaru — judecător
 Acsinte Gaspar — judecător
 Petre Lăzăroiu — judecător
 Mircea Ștefan Minea — judecător
 Iulia Antoanella Motoc — judecător
 Ion Predescu — judecător
 Puskás Valentin Zoltán — judecător
 Tudorel Toader — judecător
 Fabian Niculae — magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „P.S.V. Company” — S.A. din București, prin administrator judiciar Societatea Comercială „R.V.A. Insolvency Specialists” S.P.R.L., în Dosarul nr. 10.828/95/2008 al Curții de Apel Craiova — Secția a II-a civilă și pentru conflicte de muncă și asigurări sociale și care formează obiectul Dosarului nr. 199D/2000.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 200D/2011 și nr. 201D/2011 având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „P.S.V. Company” — S.A. din București, prin administrator judiciar Societatea Comercială „R.V.A. Insolvency Specialists” S.P.R.L., în dosarele nr. 15.909/95/2008 și nr. 8.576/95/2008 ale Curții de Apel Craiova — Secția a II-a civilă și pentru conflicte de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Având în vedere identitatea de obiect a excepției de neconstituționalitate în dosarele mai sus menționate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 200D—201D/2011 la Dosarul nr. 199D/2011.

Reprezentantul Ministerului Public arată că este de acord cu conexarea cauzelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 200D—201D/2011 la Dosarul nr. 199D/2011, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 14 decembrie 2010, pronunțate în dosarele nr. 10.828/95/2008, nr. 15.909/95/2008 și nr. 8.576/95/2008, **Curtea de Apel Craiova — Secția a II-a civilă și pentru conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea**

excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 36 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

Excepția a fost invocată de Societatea Comercială „P.S.V. Company” — S.A. din București prin administrator judiciar Societatea Comercială „R.V.A. Insolvency Specialists” S.P.R.L. din București în dosare având ca obiect drepturi bănești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile legale criticate afectează dreptul de dispoziție ca atribut al dreptului de proprietate, „prin suspendarea recursurilor” pe care le-a promovat. Astfel, sunt soluționate doar litigiile aflate în competența exclusivă a judecătorului-sindic desemnat în dosarul privind procedura insolvenței, această situație făcând imposibilă scoaterea de pe tabelul creditorilor a acelor persoane care nu au o creanță certă, lichidă și exigibilă în baza unei hotărâri definitive și irevocabile.

Chiar dacă dreptul de proprietate nu este absolut, restrângerile care îi pot fi aduse nu trebuie să afecteze însăși substanța dreptului.

Curtea de Apel Craiova — Secția a II-a civilă și pentru conflicte de muncă și asigurări sociale consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 36 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, care au următorul cuprins: „*De la data deschiderii procedurii se suspendă de drept toate acțiunile judiciare, extrajudiciare sau măsurile de executare silită pentru realizarea creanțelor asupra debitorului sau bunurilor sale.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 privind egalitatea în fața legii, art. 21 referitoare la accesul liber la justiție, art. 44 privind dreptul de proprietate din Constituție, precum și prevederilor art. 6 privind dreptul la un proces echitabil și celor ale art. 13 privind dreptul la un recurs efectiv din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul excepției critică, în esență, modificarea adusă art. 36 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței prin Legea nr. 169/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 85/2006

privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 21 iulie 2010, modificare prin care s-a eliminat posibilitatea continuării judecării recursurilor promovate de debitori.

Or, Curtea constată că asemenea susțineri, care vizează, practic, modificarea unor soluții legislative în sensul dorit de autorul excepției, nu pot avea caracterul unor veritabile critici de

neconstituționalitate. Totodată, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, aceasta „se pronunță numai cu privire la constituționalitatea actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului”.

În consecință, Curtea urmează să respingă excepția de neconstituționalitate ca inadmisibilă.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „P.S.V. Company” — S.A. din București, prin administrator judiciar Societatea Comercială „R.V.A. Insolvency Specialists” S.P.R.L., în dosarele nr. 10.828/95/2008, nr. 15.909/95/2008 și nr. 8.576/95/2008 ale Curții de Apel Craiova — Secția a II-a civilă și pentru conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința din data de 7 aprilie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 539

din 28 aprilie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 94 alin. (1) lit. m), raportat la art. 54 lit. h) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 94 alin. (1) lit. m) raportat la art. 54 lit. h) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, excepție ridicată de Liana Răcăreanu în Dosarul nr. 13.998/63/2008 al Tribunalului Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal, care formează obiectul Dosarului nr. 3.204D/2010 al Curții Constituționale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent învederează Curții că autorul excepției a transmis la dosar o cerere prin care solicită acordarea unui nou termen de judecată în vederea angajării unui apărător.

Având cuvântul cu privire la cererea de amânare, reprezentantul Ministerului Public se opune admiterii acesteia, considerând că nu este temeinic justificată, ținând seamă de intervalul de timp suficient de lung scurs de la momentul ridicării excepției de neconstituționalitate în fața Tribunalului Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal până la termenul stabilit de Curtea Constituțională pentru soluționarea acesteia.

Deliberând, Curtea respinge cererea, apreciind că nu este îndeplinită cerința motivării temeinice a lipsei de apărare prevăzute de art. 156 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 3.205D/2010 și nr. 3.206D/2010, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a aceluiași prevederi legale, ridicată de Lenuța Corneanu și Doișița Văduva în dosarele nr. 14.005/63/2008 și, respectiv, nr. 13.983/63/2008 ale Tribunalului Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent învederează Curții că și autorii excepției ridicate în dosarele menționate au transmis cereri similare, prin care solicită acordarea unui nou termen de judecată în vederea angajării de apărători.

Reprezentantul Ministerului Public se opune admiterii cererilor de amânare, pentru aceleași considerente ca în cazul cererii formulate în Dosarul nr. 3.204D/2010.

Deliberând, Curtea respinge cererile, apreciind că nu îndeplinesc cerința motivării temeinice a lipsei de apărare prevăzute de art. 156 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

Curtea, din oficiu, văzând identitatea de obiect a celor trei cauze, pune în discuție problema conexării lor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu propunerea de conexare.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 3.205D/2010 și nr. 3.206D/2010 la Dosarul nr. 3.204D/2010, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată, invocând jurisprudența în domeniu a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 3 mai 2010, pronunțate în dosarele nr. 13.998/63/2008, nr. 14.005/63/2008 și nr. 13.983/63/2008, **Tribunalul Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 94 alin. (1) lit. m) raportat la art. 54 lit. h) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici**, excepție ridicată de Liana Răcăreanu, Lenuța Corneanu și, respectiv, Doinița Văduva în cauze de contencios administrativ având ca obiect anularea unor acte administrative.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că textele de lege ce formează obiectul acesteia încalcă principiul egalității în drepturi și prezumția de nevinovăție, care, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, nu vizează în mod strict procesul penal, ci se aplică chiar și în materia sancțiunilor administrative. Totodată, autorii consideră că dispozițiile de lege criticate contravin dreptului la un nivel de trai decent, întrucât ignoră prevederile art. 24 pct. 1, 2 și 3 din Statutul funcționarilor publici ai Comunității Europene, care prevăd că suspendarea din funcție pe motivul săvârșirii unor infracțiuni de drept comun se dispune doar în mod condiționat de asigurarea unor măsuri compensatorii salariale minime pe perioada suspendării.

Tribunalul Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționalitate, fără să își exprime opinia asupra acesteia.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 94 alin. (1) lit. m) raportate la art. 54 lit. h) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 29 mai 2007, care au următorul cuprins:

— Art. 94 alin. (1) lit. m): „(1) *Raportul de serviciu se suspendă de drept atunci când funcționarul public se află în una din următoarele situații: (...)*

m) în cazul în care s-a dispus trimiterea în judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni de natura celor prevăzute la art. 54 lit. h).”;

— Art. 54 lit. h): „*Poate ocupa o funcție publică persoana care îndeplinește următoarele condiții: (...)*

h) nu a fost condamnată pentru săvârșirea unei infracțiuni contra umanității, contra statului sau contra autorității, de serviciu sau în legătură cu serviciul, care împiedică înfăptuirea justiției, de fals ori a unor fapte de corupție sau a unei infracțiuni săvârșite cu intenție, care ar face-o incompatibilă cu exercitarea funcției publice, cu excepția situației în care a intervenit reabilitarea.”

În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, textele de lege criticate contravin dispozițiilor din Legea fundamentală cuprinse la art. 15 alin. (1) privind universalitatea drepturilor și a obligațiilor și la art. 16 alin. (1) și (2) care consacră egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice. Se invocă, de asemenea, prevederile art. 6 paragraful 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale care instituie prezumția de nevinovăție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor legale criticate, prin prisma unor critici similare și prin raportare la aceleași norme constituționale și convenționale. Astfel, prin mai multe decizii, dintre care pot fi menționate, cu titlu de exemplu, Decizia nr. 1.154 din 28 septembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 705 din 22 octombrie 2010, Decizia nr. 1.574 din 7 decembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 110 din 11 februarie 2011, sau Decizia nr. 1.597 din 9 decembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 106 din 10 februarie 2011, instanța de contencios constituțional a reținut că sancțiunea administrativă a suspendării funcționarului public din funcția publică pe care acesta o deține, în cazul în care s-a dispus trimiterea în judecată a acestuia, are ca finalitate protejarea autorității sau a instituției publice față de pericolul continuării activității ilicite și al extinderii consecințelor periculoase ale faptei penale săvârșite de către funcționarul public. Ținând cont de natura administrativă a acestei măsuri, nu sunt incidente prevederile constituționale și convenționale care instituie prezumția de nevinovăție, care va trebui însă respectată pe tot parcursul desfășurării întregului proces penal pornit împotriva respectivului funcționar public, până la rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare. În plus, măsura suspendării din funcție se aplică tuturor funcționarilor publici aflați în situația prevăzută în ipoteza normei legale.

De asemenea, Curtea a observat că stabilirea compatibilității prevederilor din legislația națională cu cele cuprinse în acte emise de instituțiile Uniunii Europene nu poate fi realizată de instanța de contencios constituțional, ci revine, în cadrul operațiunii de interpretare și aplicare a legii, judecătorului investit cu soluționarea litigiului în cursul soluționării căruia a fost ridicată excepția de neconstituționalitate.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, considerentele și soluțiile deciziilor amintite își mențin valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 94 alin. (1) lit. m) raportat la art. 54 lit. h) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, excepție ridicată de Liana Răcăreanu, Lenuța Corneanu și Doinița Văduva în dosarele nr. 13.998/63/2008, nr. 14.005/63/2008 și, respectiv, nr. 13.983/63/2008 ale Tribunalului Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 aprilie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 544

din 28 aprilie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 10 alin. (2) și art. 20 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, precum și ale art. 106 alin. (1) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 10 alin. (2) și art. 20 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, precum și ale art. 106 alin. (1) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, excepție ridicată de Luminița Munteanu în Dosarul nr. 851/45/2009 al Curții de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate. Precizează că legiuitorul poate institui reguli speciale de procedură în considerarea unor situații deosebite, atâta vreme cât părțile beneficiază de toate drepturile și garanțiile procesuale specifice unui proces echitabil.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 5 iulie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 851/45/2009, **Curtea de Apel Iași — Secția contencios**

administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (2) și art. 20 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, precum și ale art. 106 alin. (1) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, excepție ridicată de Luminița Munteanu într-o acțiune de contencios administrativ având ca obiect o cerere de suspendare a unui act administrativ.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că textele criticate sunt neconstituționale, întrucât contestatorul ale cărui drepturi au fost încălcate prin emiterea unui act administrativ nelegal „nu beneficiază de garanția controlului legalității actului contestat prin parcurgerea a trei grade de jurisdicție”, fiindu-i restrâns dreptul de acces liber la justiție, dreptul la exercitarea căilor de atac și dreptul la apărare.

Curtea de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece, în conformitate cu prevederile art. 126 din Constituție, instituirea regulilor de desfășurare a proceselor în fața instanțelor judecătorești ține de competența exclusivă a legiuitorului, iar principiul liberului acces la justiție presupune posibilitatea neîngrădită a celor interesați de a utiliza aceste proceduri, dar în formele și în modalitățile instituite de lege.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, prevederile art. 10 alin. (2) și art. 20 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 15 și 29 din Legea nr. 262/2007 privind modificarea și completarea Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 30 iulie 2007, care au următorul conținut:

— Art. 10 alin. (2): „(2) *Recursul împotriva sentințelor pronunțate de tribunalele administrativ-fiscale se judecă de secțiile de contencios administrativ și fiscal ale curților de apel, iar recursul împotriva sentințelor pronunțate de secțiile de contencios administrativ și fiscal ale curților de apel se judecă de Secția de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție, dacă prin lege organică specială nu se prevede altfel.*”;

— Art. 20 alin. (1): „(1) *Hotărârea pronunțată în primă instanță poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 zile de la comunicare.*”

De asemenea, astfel cum rezultă din încheierea de sesizare, obiect al excepției îl reprezintă și dispozițiile art. 106 alin. (1) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 29 mai 2007, care au următoarea redactare:

— Art. 106 alin. (1): „(1) *În cazul în care raportul de serviciu a încetat din motive pe care funcționarul public le consideră netemeinice sau nelegale, acesta poate cere instanței de contencios administrativ anularea actului administrativ prin care s-a constatat sau s-a dispus încetarea raportului de serviciu, în condițiile și termenele prevăzute de Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările ulterioare, precum și plata de către autoritatea sau instituția publică emitentă a actului administrativ a unei despăgubiri egale cu salariile indexate, majorate și recalulate, și cu celelalte drepturi de care ar fi beneficiat funcționarul public.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textele de lege criticate contravin dispozițiilor din Legea fundamentală cuprinse la art. 16 — „Egalitatea în drepturi”, la art. 21 — „Accesul liber la justiție”, la art. 24 — „Dreptul la apărare” și la art. 53 — „Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți”.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 10 alin. (2) și art. 20 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, precum și ale art. 106 alin. (1) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, excepție ridicată de Luminița Munteanu în Dosarul nr. 851/45/2009 al Curții de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 aprilie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că autorul excepției își axează critica pe imposibilitatea exercitării, în cadrul proceselor având ca obiect soluționarea litigiilor de contencios administrativ, a căii de atac a apelului împotriva sentinței pronunțate în primă instanță. În jurisprudența sa, analizând critici similare referitoare la prevederile art. 20 din Legea nr. 554/2004, Curtea a reținut că dispozițiile art. 129 din Legea fundamentală conțin precizarea esențială potrivit căreia hotărârile instanțelor pot fi atacate, de Ministerul Public sau de părțile interesate, în condițiile legii, iar art. 126 alin. (2) din Constituție oferă legiuitorului dreptul de a legifera cu privire la acest aspect. Curtea a conchis că nimic nu împiedică edictarea unei soluții legislative precum cea cuprinsă în textele de lege criticate, această opțiune a legiuitorului fiind impusă de exigența soluționării cu celeritate a procesului dedus judecătii, care trebuie să caracterizeze acțiunile în contencios administrativ. Totodată, Curtea a reținut că dreptul la două grade de jurisdicție este garantat numai în materie penală, potrivit prevederilor art. 2 din Protocolul nr. 7 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, chiar și aici putând fi instituite, însă, unele excepții de la această regulă. În acest sens este, de exemplu, Decizia nr. 549 din 15 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 430 din 9 iunie 2008. De altfel, și Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat în jurisprudența sa, reprezentată, de exemplu, de Decizia din 14 mai 2002, pronunțată în Cauza *Csepyová împotriva Slovaciei*, paragraful 5, sau de Hotărârea din 6 decembrie 2005, pronunțată în Cauza *Gurepka împotriva Ucrainei*, paragraful 51, că textul Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu garantează un drept de apel sau un drept la un al doilea grad de jurisdicție.

Având în vedere similitudinea criticilor formulate, considerentele deciziilor amintite își păstrează valabilitatea și în ceea ce privește textele din Legea nr. 554/2004 care formează obiectul prezentei excepții.

În ceea ce privește dispozițiile art. 106 alin. (1) din Legea nr. 188/1999, Curtea s-a mai pronunțat prin prisma pretensei îngrădiri a accesului liber la justiție, reținând, prin Decizia nr. 282 din 18 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 294 din 5 mai 2010, că textul reprezintă, prin sine însuși, o garanție instituită de legiuitor în vederea respectării drepturilor pe care funcționarul public le poate exercita în ipoteza încetării raporturilor sale de serviciu. Astfel, prevederile art. 106 alin. (1) au ca scop asigurarea condițiilor necesare pentru contestarea actului administrativ prin care s-a constatat sau s-a dispus încetarea raportului de serviciu, atât sub aspectul legalității, cât și al temeiniciei acestuia, prin intermediul textului criticat funcționarul public fiind protejat împotriva emiterii în mod abuziv a unui asemenea act administrativ. Întrucât nu au fost prezentate elemente noi, se justifică menținerea jurisprudenței amintite.

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 598

din 5 mai 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Augustin Zegrean — președinte
 Aspazia Cojocaru — judecător
 Acsinte Gaspar — judecător
 Petre Lăzăroiu — judecător
 Mircea Ștefan Minea — judecător
 Iulia Antoanella Motoc — judecător
 Ion Predescu — judecător
 Puskás Valentin Zoltán — judecător
 Tudorel Toader — judecător
 Daniela Ramona Marișiu — magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Vrangal” — S.A. din Galați în Dosarul nr. 6.634/121/2009 al Tribunalului Galați — Secția comercială, maritimă și fluvială și de contencios administrativ fiscal. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.264D/2010.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 14 iunie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 6.634/121/2009, **Tribunalul Galați — Secția comercială, maritimă și fluvială și de contencios administrativ fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Vrangal” — S.A. din Galați.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate impun sarcina probei debitorului, or creditorul ar trebui să facă dovada că a încercat recuperarea sumelor datorate de debitor și a constatat starea de insolvență a acestuia, stare care impune declanșarea procedurilor prevăzute de Legea nr. 85/2006. De asemenea, textul criticat încalcă și principiul accesului liber la justiție, întrucât impune un termen de maximum 10 zile pentru formularea contestației, termen calculat de la comunicarea copieii cererii introductive.

Tribunalul Galați — Secția comercială, maritimă și fluvială și de contencios administrativ fiscal arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens arată că prezumția de insolvență este una relativă, fiind instituită prin lege în favoarea creditorului, însă poate fi combătută prin mijloace de probă pe care debitorul le are la îndemână. Prin urmare, legea a prevăzut suficiente pârghii prin care să se asigure ambelor părți egalitatea de tratament.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile reprezentantului Ministerului Public, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile art. 31 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, cu următorul conținut: „(1) *Orice creditor îndreptățit să solicite deschiderea procedurii prevăzute de prezenta lege împotriva unui debitor prezumat în insolvență poate introduce o cerere introductivă, în care va preciza:*

a) *cuantumul și temeiul creanței;*
 b) *existența unei garanții reale, constituite de către debitor sau instituite potrivit legii;*
 c) *existența unor măsuri asigurătorii asupra bunurilor debitorului;*

d) *declarația privind eventuala intenție de a participa la reorganizarea debitorului, caz în care va trebui să precizeze, cel puțin la nivel de principiu, modalitatea în care înțelege să participe la reorganizare.*

(2) *Creditorul va anexa documentele justificative ale creanței și ale actelor de constituire de garanții.*

(3) *Dacă între momentul înregistrării cererii de către un creditor și cel al judecării acestei cereri sunt formulate cereri de către alți creditori împotriva aceluiași debitor, tribunalul va verifica, din oficiu, la data înregistrării, existența dosarului pe rol, va dispune conexarea acestora și va stabili îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1) referitoare la cuantumul minim al creanțelor, în raport cu valoarea însumată a creanțelor tuturor creditorilor care au formulat cereri și cu respectarea valorii-prag prevăzute de prezenta lege.*

(4) *Dacă există o cerere de deschidere a procedurii insolvenței formulată de către debitor și una sau mai multe cereri formulate de creditori, nesoluționate încă, toate cererile de deschidere a procedurii se conexează la cererea formulată de debitor.*

(5) *Dacă s-a deschis o procedură într-un dosar, celelalte eventuale dosare aflate pe rol, cu același obiect, vor fi conexate la același dosar.”*

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții, autoarea excepției invocă prevederile constituționale ale art. 16 referitoare la egalitatea în drepturi, art. 21 referitoare la accesul liber la justiție și art. 53 referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor de lege criticate raportate la aceleași prevederi din Constituție ca și cele invocate în prezenta cauză. Astfel, prin Decizia nr. 1.144 din 16 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 775 din 19 noiembrie 2008, Curtea, referindu-se la

condițiile în care orice creditor poate introduce cerere pentru deschiderea procedurii de insolvență, a arătat că acestea sunt stabilite cu rigurozitate de lege și că introducerea cererii nu duce în mod automat la deschiderea procedurii de insolvență. Astfel, cererile introductive care nu îndeplinesc condițiile prevăzute de lege nu vor putea produce efecte juridice și vor fi respinse de judecătorul-sindic. De asemenea, Curtea a reținut că, în virtutea prevederilor art. 126 alin. (2) din Constituție, legiuitorul, în considerarea unor situații deosebite, poate să stabilească și reguli de procedură speciale, derogatorii de la regulile dreptului comun. În legătură cu aceasta, Curtea a arătat că procedura insolvenței este o procedură specială, caracterizată de celeritate și care are drept scop protejarea patrimoniului debitorului și reîntregirea acestuia, în cazurile în care a fost diminuat prin acte juridice frauduloase, urmărind, în același timp, valorificarea cu eficiență sporită a activelor debitorului, în vederea satisfacerii într-o măsură cât mai mare a creanțelor creditorilor. Prin aceeași

decizie, Curtea a mai arătat că debitorul poate face opoziție la cererea de deschidere a procedurii insolvenței și poate combate prin toate mijloacele legale de probă susținerile creditorilor pentru a dovedi faptul că, în realitate, nu se află în stare de insolvență ori că nu sunt reale creanțele pretinse, astfel că atât debitorul, cât și creditorii se bucură de toate garanțiile procesuale care asigură desfășurarea unui proces echitabil.

În final, Curtea a constatat că procedura prevăzută de Legea nr. 85/2006 este o procedură specială, derogatorie de la cea reglementată de dreptul comun referitoare la litigiile în materie comercială, care se aplică, fără nicio discriminare, debitorilor aflați în stare de insolvență, fără ca prin aceasta să fie îngădit accesul persoanei la o activitate economică.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile anterioare își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Vrangal” — S.A. din Galați în Dosarul nr. 6.634/121/2009 al Tribunalului Galați — Secția comercială, maritimă și fluvială și de contencios administrativ fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 mai 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 602

din 5 mai 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, excepție ridicată de Societatea Comercială „Roo Construct” — S.R.L. din

Cluj-Napoca în Dosarul nr. 8.149/211/2010 al Judecătoriei Cluj-Napoca — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, întrucât textele de lege criticate au fost abrogate înainte de data sesizării Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 13 septembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 8.149/211/2010, **Judecătoria Cluj-Napoca — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor „art. 4 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002, în forma în vigoare la**

data de 24 ianuarie 2006 (după modificarea efectuată prin Ordonanța Guvernului nr. 51/2004)". Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de reclamanta Societatea Comercială „Roo Construct” — S.R.L. din Cluj-Napoca, în calitate de debitor, într-o cauză civilă având ca obiect soluționarea cererii în anulare a ordonanței prin care Judecătoria Cluj-Napoca a admis cererea creditorului privind somația de plată, în Dosarul nr. 5.074/211/2009 al acestei instanțe.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile de lege criticate sunt discriminatorii prin faptul că utilizatorii români sunt obligați să achite taxa pentru utilizarea rețelei de drumuri naționale pe o perioadă minimă și obligatorie de 12 luni, indiferent dacă utilizează sau nu rețeaua de drumuri naționale întreaga perioadă de timp.

Judecătoria Cluj-Napoca — Secția civilă consideră că, deși dispozițiile de lege criticate au fost abrogate prin art. unic pct. 3 din Legea nr. 101/2007 și deși jurisprudența constantă a Curții Constituționale este în sensul că instanța de contencios constituțional nu poate analiza constituționalitatea unor norme abrogate, Curtea Constituțională a arătat prin Decizia nr. 838/2009 că Înalta Curte de Casație și Justiție și instanțele judecătorești nu au competența de a efectua controlul de constituționalitate al legilor sau ordonanțelor care au fost abrogate.

Rezultă că normele juridice abrogate nu pot să suporte în niciun fel vreun control de constituționalitate. Or, în măsura în care aceste norme și constituționalitatea lor sunt determinante pentru soluționarea pe fond a litigiului (ca și în prezenta cauză), această situație echivalează cu negarea dreptului de acces al părților la justiție.

Prin urmare, consideră că este necesar ca instanța de contencios constituțional să-și schimbe jurisprudența și să analizeze pe fond excepția de neconstituționalitate a normei legale în cauză, respectiv a art. 4 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002, în forma de la data de 24 ianuarie 2006, anterioară abrogării.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, excepție ridicată de Societatea Comercială „Roo Construct” — S.R.L. din Cluj-Napoca în Dosarul nr. 8.149/211/2010 al Judecătoria Cluj-Napoca — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 mai 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum reiese din încheierea de sesizare, îl constituie prevederile art. 4 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 1 februarie 2002, în forma în vigoare la data de 24 ianuarie 2006.

Textul de lege criticat a fost modificat prin art. I pct. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 51/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 680 din 28 iulie 2004, și avea următorul conținut: „*Utilizatorii români vor achita distribuitorilor tariful de utilizare, obligatoriu pentru perioade de parcurs și staționare de câte 12 luni, cu posibilitatea achitării în 4 rate trimestriale.*”

Anterior sesizării Curții Constituționale, prin art. unic pct. 3 din Legea nr. 101/2007 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2002 privind introducerea tarifului de utilizare a rețelei de drumuri naționale din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 275 din 25 aprilie 2007, dispozițiile art. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 au fost abrogate expres, fără a fi preluată soluția legislativă criticată de autorul excepției.

Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că aceste prevederi de lege contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în fața legii și ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, la data sesizării Curții Constituționale, dispozițiile de lege criticate erau abrogate prin art. unic pct. 3 din Legea nr. 101/2007 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2002 privind introducerea tarifului de utilizare a rețelei de drumuri naționale din România.

Prin urmare, excepția de neconstituționalitate nu mai îndeplinește una dintre condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, și anume aceea care impune ca textul legal ce formează obiectul acesteia să fie în vigoare. Față de momentul pronunțării asupra prezentei excepții, Curtea constată că aceasta este inadmisibilă, prevederile de lege criticate fiind abrogate înainte de data sesizării Curții Constituționale.

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 608

din 12 mai 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (4), art. 8 alin. (1) lit. a) și art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (4), art. 8 alin. (1) lit. a) și art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, excepție ridicată de Victor Cristea în Dosarul nr. 1.849/2/2009 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal răspund autorul excepției și partea Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, prin doamna Mihaela Jugaru, consilier juridic cu delegație la dosar.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul părților.

Autorul excepției solicită admiterea acesteia, reiterând argumentele expuse în fața instanței care a sesizat Curtea Constituțională. În același sens, depune la dosar și note scrise.

Reprezentatul Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, arătând, în esență, că reglementarea legală a activității acestei instituții respectă dreptul de acces liber la justiție, dreptul la un proces echitabil și prezumția de nevinovăție.

Reprezentatul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate. Precizează că autorul acesteia tinde la o modificare a soluției legislative actuale care a survenit din necesitatea reconsiderării instituției în ansamblul său. Consideră că atribuirea funcției de sesizare a instanței este în deplin acord cu cele statuate de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 51 din 31 ianuarie 2008, aceasta neavând semnificația pronunțării unui verdict, iar persoana chemată în judecată beneficiază de toate garanțiile dreptului la un proces echitabil, având inclusiv posibilitatea de a se apăra în acest cadru.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 10 iunie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 1.849/2/2009, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (4), art. 8 alin. (1) lit. a) și art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității,**

excepție ridicată de Victor Cristea într-o cauză având ca obiect o acțiune în constatarea calității de lucrător al Securității.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile de lege criticate sunt neconstituționale, întrucât Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității nu ar trebui să aibă posibilitatea de a formula acțiuni în justiție pentru constatarea calității de lucrător sau colaborator al Securității, acest drept aparținând cetățeanului care se consideră vătămat prin eventualele acțiuni abuzive ale unor lucrători din fosta Securitate. Susține că, prin introducerea unei acțiuni în constatare, Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității se subrogă în dreptul cetățeanului de a avea acces liber la justiție pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime, precum și în atribuția Avocatului Poporului de apărare a drepturilor și libertăților persoanelor fizice, fiind extinsă în mod nepermis sfera titularilor dreptului de a introduce o astfel de acțiune în constatare. Susține că instituția menționată ar trebui să aibă doar rolul de a pune la dispoziția cetățeanului actele care îl vizează, pentru a avea posibilitatea să acționeze în deplină cunoștință de cauză.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal consideră că textele de lege criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 4 alin. (4), art. 8 alin. (1) lit. a) și art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 182 din 10 martie 2008, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr. 293/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 800 din 28 noiembrie 2008. Prevederile de lege criticate au următorul conținut normativ:

— Art. 4 alin. (4): „(4) *Acțiunea în constatarea calității de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia ori*

contestația împotriva adevărului prevăzute la art. 8 lit. b) și art. 9 se introduce în cel mult 48 de ore de la aprobarea notei de constatare, respectiv de la publicarea pe internet a adevărului, la Secția de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București. Aceasta se pronunță în termen de 48 de ore. Hotărârea instanței se atacă cu recurs în termen de 24 de ore, recursul soluționându-se în termen de 48 de ore. Hotărârea instanței, rămasă irevocabilă, se publică de îndată în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a.”;

— Art. 8 alin. (1) lit. a): „Colegiul Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității ia în discuție nota de constatare și, după caz:

a) aprobă nota de constatare și dispune Direcției juridice introducerea unei acțiuni în constatare a calității de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia.”;

— Art. 11: „(1) Acțiunea în constatarea calității de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia se introduce la Secția de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București, fiind scutită de taxă de timbru.

(2) Hotărârea Curții de Apel București poate fi atacată cu recurs, în condițiile legii.

(3) La dosarul cauzei se depun copii certificate de pe documentele aflate în arhiva Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, documentele originale putând fi consultate la arhiva Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textele de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse la art. 21 alin. (1) și (2) care garantează accesul liber la justiție și la art. 58 referitor la rolul Avocatului Poporului.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, în ceea ce privește dispozițiile art. 8 alin. (1) lit. a) și art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008, s-a mai pronunțat asupra unor critici similare, prin Decizia nr. 1.377 din 26 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 71 din 27 ianuarie 2011, și prin Decizia nr. 45 din 20 ianuarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 171 din 10 martie 2011. Cu acele prilejuri,

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (4), art. 8 alin. (1) lit. a) și art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, excepție ridicată de Victor Cristea în Dosarul nr. 1.849/2/2009 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 mai 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

Curtea a constatat netemeinicia criticilor referitoare la nesocotirea dispozițiilor constituționale care statuează cu privire la rolul Avocatului Poporului de apărător al drepturilor și libertăților persoanelor fizice. Posibilitatea pe care o are Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității de a promova acțiuni în constatarea calității de lucrător sau de colaborator al Securității nu reprezintă o substituție a acestuia în atribuțiile Avocatului Poporului. Această instituție dispune de mecanisme specifice, determinate în mod cuprinzător și detaliat în legea sa de organizare și funcționare, de natură să asigure în mod eficient realizarea rolului său constituțional. Curtea a reținut că, potrivit prevederilor art. 2 alin. (2) din Legea nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 844 din 15 septembrie 2004, „În exercitarea atribuțiilor sale, Avocatul Poporului nu se substituie autorităților publice”.

Curtea constată că nu poate reține nici criticile referitoare la pretinsa încălcare a art. 21 ca urmare a subrogării Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității în dreptul cetățeanului care se consideră vătămat prin acțiunile abuzive ale unor lucrători din fosta Securitate de a avea acces liber la justiție pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime. Prevederile art. 1 alin. (7) și (8) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 sunt edificatoare în acest sens, conferind persoanei, subiect al unui dosar din care rezultă că a fost urmărită de Securitate, precum și, după caz, soțului supraviețuitor și rudelor până la gradul al patrulea inclusiv ale persoanei decedate ori moștenitorilor săi testamentari, dreptul de a afla identitatea lucrătorilor Securității și a colaboratorilor acesteia care au contribuit cu informații la completarea dosarului, și, de asemenea, **de a solicita verificarea calității de lucrător al Securității pentru ofițerii sau subofițerii care au contribuit la instrumentarea dosarului.** Din cuprinsul acestor dispoziții legale, se desprinde concluzia potrivit căreia Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității acționează inclusiv la cererea persoanelor îndreptățite, astfel că nu se pune problema nesocotirii dreptului acestora de liber acces la justiție.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 622

din 12 mai 2011

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (4)
din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv
în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (4) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, excepție ridicată de Grigore Ivanov, Alexandra Oprea, Elena Clim, Evdochia Hrițcu și Achim Marțian, în Dosarul nr. 15.447/3/2008 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că partea Societatea Comercială „Sind România” — S.R.L. din București a depus la dosar concluzii scrise prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, sens în care arată că prevederile de lege criticate reprezintă opțiunea legiuitorului pentru repararea abuzurilor din regimul trecut.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 9 iunie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 15.447/3/2008, **Tribunalul București — Secția a V-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (4) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989**, excepție ridicată de Grigore Ivanov, Alexandra Oprea, Elena Clim, Evdochia Hrițcu și Achim Marțian într-o cauză civilă având ca obiect Legea nr. 10/2001.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile de lege criticate îngădesc accesul la justiție, deoarece nici până în prezent regimul juridic al imobilelor care au aparținut patrimoniului sindical nu a fost reglementat prin vreun act normativ special, iar prin menținerea acestei situații se limitează dreptul de a se solicita restituirea în natură a terenului preluat abuziv în anul 1948. De asemenea, prin aplicarea reglementării criticate se creează o situație discriminatorie în raport cu celelalte persoane, care au fost deposedate în mod abuziv și ale căror bunuri nu sunt deținute de sindicate și nu fac parte din patrimoniul sindical, a căror restituire poate fi solicitată în instanță.

Tribunalul București — Secția a V-a civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată,

întrucât soluția de restituire a unor asemenea categorii de terenuri este rezultatul opțiunii legiuitorului și are la bază exercitarea dreptului pe care statul îl are de a decide asupra modului de apărare a injustițiilor și abuzurilor din legislația trecută cu privire la terenuri.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile art. 8 alin. (4) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989 sunt constituționale. Regimul juridic al imobilelor care au aparținut patrimoniului sindicatului, preluate de stat sau de alte persoane juridice, este reglementat prin acte normative speciale și, ca atare, stabilirea unor astfel de măsuri nu este de natură să îngădească dreptul părților interesate de a apela la instanțele judecătorești și de a beneficia de toate drepturile și garanțiile procesuale menite să le asigure dreptul la un proces echitabil și la soluționarea acestuia într-un termen rezonabil, ci reprezintă opțiunea legiuitorului ce are la bază exercitarea dreptului pe care acesta îl are în a decide asupra modului de reparare a injustițiilor și abuzurilor din legislația trecută.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 8 alin. (4) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 798 din 2 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, care prevăd că „*Regimul juridic al imobilelor care au aparținut patrimoniului sindical preluate de stat sau de alte persoane juridice, va fi reglementat prin acte normative speciale.*”

În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 21 alin. (1) și (2) referitoare la accesul liber la justiție, precum și celor ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, deoarece nici până în prezent regimul juridic al imobilelor care au aparținut patrimoniului sindical nu a fost reglementat prin vreun act normativ special, prin aceasta creându-se o situație discriminatorie în raport cu celelalte persoane, care au fost deposedate în mod abuziv și ale căror

bunuri nu sunt deținute de sindicate sau nu fac parte din patrimoniul sindical, și a căror restituire poate fi solicitată în instanță.

Curtea constată că nu poate fi primită critica de neconstituționalitate formulată, întrucât restituirea imobilelor care au aparținut patrimoniului sindical, preluate de stat sau de

alte persoane juridice, se poate face în natură, iar în cazurile în care acest lucru nu este posibil vor fi stabilite măsuri reparatorii, prin echivalent, care se pot acorda în conformitate cu prevederile Titlului VII din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (4) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, excepție ridicată de Grigore Ivanov, Alexandra Oprea, Elena Clim, Evdochia Hrițcu și Achim Marțian, în Dosarul nr. 15.447/3/2008 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 mai 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 637

din 17 mai 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 132 alin. (3) din Legea dialogului social nr. 62/2011 și ale art. 238 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (2) din Legea nr. 139/1996 privind contractul colectiv de muncă și ale art. 238 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Cars” — S.A. din Târnăveni în Dosarul nr. 3.113/102/2008 (nr. vechi 6.177/2008) al Tribunalului Mureș — Secția civilă).

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 19 ianuarie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 3.113/102/2008 (nr. vechi 6.177/2008), **Tribunalul Mureș — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (2) din Legea nr. 139/1996 privind contractul colectiv de muncă și ale art. 238 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii.** Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Cars” — S.A. din Târnăveni cu prilejul soluționării unui litigiu de muncă având ca obiect calculul unor drepturi salariale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că textele de lege criticate, potrivit cărora contractele colective de muncă nu pot conține clauze care să stabilească drepturi la un nivel inferior celui stabilit prin contractele colective de muncă încheiate la nivel superior, sunt contrare art. 41 alin. (5), art. 44 alin. (2) și (8), art. 45 și art. 53 din Constituție. În acest sens, arată că aceste texte de lege încalcă dreptul de a negocia individual modul de desfășurare a raporturilor de muncă, restrâng, fără respectarea limitelor constituționale, dreptul de a desfășura activitatea economică și nu asigură libertatea comerțului și crearea unui cadru favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de protecție. Astfel, libera negociere a clauzelor specifice care reglementează desfășurarea raporturilor de muncă nu poate fi restrânsă pentru

considerentul că s-ar apăra drepturile salariaților, întrucât exercitarea unui drept nu poate duce la negarea altor drepturi, respectiv a celor de a beneficia de un cadru favorabil pentru valorificarea factorilor de producție și de a accede la o activitate economică. În plus, prin aplicarea dispozițiilor cuprinse în contractul colectiv de muncă, se aduce o gravă pierdere patrimoniului angajatorului, întrucât importante sume de bani sunt indirect orientate către stat, ca venituri la bugetul de stat.

Tribunalul Mureș — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele de vedere solicitate cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 8 alin. (2) din Legea nr. 130/1996 privind contractul colectiv de muncă, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 184 din 19 mai 1998, dispoziții potrivit cărora *„Contractele colective de muncă nu pot conține clauze care să stabilească drepturi la un nivel inferior celui stabilit prin contractele colective de muncă încheiate la nivel superior”*.

De asemenea, obiect al excepției îl constituie și dispozițiile art. 238 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 5 februarie 2003, dispoziții potrivit cărora *„Contractele colective de muncă nu pot conține clauze care să stabilească drepturi la un nivel inferior celui stabilit prin contractele colective de muncă încheiate la nivel superior.”*

Autorul excepției consideră că aceste texte de lege sunt contrare următoarelor prevederi din Constituție: art. 41 alin. (5) care garantează dreptul la negocieri colective în materie de muncă și caracterul obligatoriu al convențiilor colective, art. 44 alin. (2) și (8) referitoare la proprietatea privată, art. 45 privind libertatea economică și art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți. De asemenea, este invocat art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitor la protecția proprietății.

Curtea constată că, ulterior sesizării sale cu excepția de neconstituționalitate, dispozițiile art. 238 alin. (1) din Codul muncii au fost abrogate prin dispozițiile art. I pct. 90 din Legea nr. 40/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 53/2003 — Codul muncii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 225 din 31 martie 2011, astfel că soluția legislativă criticată nu se regăsește în cuprinsul Codului muncii în prezent. Prin urmare, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 238 alin. (1) din Codul muncii a devenit inadmisibilă.

De asemenea, Curtea constată că, ulterior sesizării sale, și Legea nr. 130/1996 a fost abrogată prin art. 224 lit. d) din Legea dialogului social nr. 62/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 322 din 10 mai 2011, soluția legislativă criticată a art. 8 alin. (2) din Legea nr. 130/1996 fiind preluată însă în art. 132 alin. (3) din actul abrogator, astfel că obiect al controlului de constituționalitate urmează a-l constitui acest din urmă text de lege.

Examinând dispozițiile art. 132 alin. (3) din Legea nr. 62/2011 sub aspectul constituționalității în raport cu prevederile constituționale invocate în prezenta cauză, Curtea observă că, în jurisprudența sa, s-a mai pronunțat asupra unor critici asemănătoare. În acest sens, este Decizia nr. 294 din 22 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 298 din 4 mai 2007, în care Curtea a reținut că *„rațiunea încheierii contractelor colective de muncă nu numai la nivel de unitate, ci și la nivel de ramură și la nivel național constă tocmai în asigurarea în mod unitar a drepturilor minimale tuturor salariaților din întreaga țară sau din unitățile care aparțin unei anumite ramuri a economiei. Acest scop nu s-ar putea realiza dacă nu s-ar prevedea caracterul obligatoriu al contractelor colective de muncă încheiate la un nivel superior pentru negocierea clauzelor contractelor colective de muncă la niveluri inferioare, în ceea ce privește drepturile minimale.”* Cu același prilej au fost invocate și cele statuate de instanța de contencios constituțional prin Decizia nr. 511 din 15 iunie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 609 din 13 iulie 2006, potrivit cărora *„dispozițiile contractului colectiv de muncă încheiat la nivel național sau la nivel de ramură constituie izvor de drept (ca și legea) la încheierea contractelor colective de muncă la nivel de unitate, ceea ce impune respectarea clauzelor referitoare la drepturile minimale”*. Prin aceeași decizie, însă, instanța de contencios constituțional a arătat că *„părțile, cu respectarea acestor obligații firești, au toată libertatea să negocieze și alte clauze, precum și drepturi superioare”*.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, considerentele și soluțiile deciziilor amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate privind încălcarea dreptului de proprietate, Curtea reține, în acord cu cele statuate în mod constant în jurisprudența sa, că exercițiul prerogativelor dreptului de proprietate nu trebuie absolutizat, făcând abstracție de prevederile art. 44 alin. (1) teza a doua din Constituție, potrivit cărora *„Conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite de lege”*, precum și de cele ale art. 136 alin. (5), care consacră caracterul inviolabil al proprietății private, în condițiile stabilite de legea organică. Astfel, prin Decizia nr. 1.418 din 2 noiembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 20 din 10 ianuarie 2011, Curtea arăta că *„în lumina acestor prevederi constituționale, legiuitorul este competent să stabilească cadrul juridic pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate, în așa fel încât să nu vină în coliziune cu interesele generale sau cu interesele particulare legitime ale altor subiecte de drept, instituind astfel limitări rezonabile în valorificarea acestuia, ca drept subiectiv garantat”*.

Așadar, rațiuni precum cele arătate mai sus, ținând de necesitatea protecției salariaților, justifică instituirea unor limite ale exercițiului dreptului de proprietate, fără ca aceasta să aibă semnificația încălcării dispozițiilor Legii fundamentale.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge ca devenită inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 238 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Cars” — S.A. din Târnăveni în Dosarul nr. 3.113/102/2008 (nr. vechi 6.177/2008) al Tribunalului Mureș — Secția civilă.

2. Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 132 alin. (3) din Legea dialogului social nr. 62/2011, excepție ridicată de același autor în același dosar al Tribunalului Mureș — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 mai 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREANMagistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 646

din 17 mai 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 155 și art. 238 alin. (3)
din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Carmen-Cătălina Gliga

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 155 și art. 238 alin. (3) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Foraj Sonde” — S.A. din Craiova în Dosarul nr. 2.812/90/2009 al Tribunalului Vâlcea — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 19 martie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 2.812/90/2009, **Tribunalul Vâlcea — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 155 și art. 238 alin. (3) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii**. Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Foraj Sonde” — S.A. din Craiova cu prilejul soluționării unei acțiuni civile având ca obiect drepturi bănești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textele de lege criticate, care stabilesc elementele componente ale salariului și caracterul minimal al prevederilor legale referitoare la drepturile salariaților stabilite de lege, prevederi ce trebuie respectate la încheierea contractelor colective de muncă, vin în contradicție cu dispozițiile constituționale referitoare la dreptul la negocieri colective. În acest sens, arată că nu se face o distincție între salariul de bază garantat de Legea fundamentală și adaosurile sau primele care pot fi negociate de fiecare partener social în parte, în funcție de datele concrete economice ale acestuia și care nu pot avea caracter minimal. De asemenea, textele de lege criticate încalcă principiul egalității cetățenilor în fața legii și dreptul părților de a încheia liber un contract individual de muncă sau un contract colectiv de muncă, instituind în sarcina angajatorului obligații foarte oneroase, generate de încheierea unor alte contracte față de care acesta este un terț.

Tribunalul Vâlcea — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele de vedere solicitate cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 155 și art. 238 alin. (3) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 5 februarie 2003.

Textele de lege criticate au următoarea redactare:

— Art. 155: „Salariul cuprinde salariul de bază, indemnizațiile, sporurile, precum și alte adaosuri.”;

— Art. 238 alin. (3): „La încheierea contractului colectiv de muncă prevederile legale referitoare la drepturile salariale au un caracter minimal.”

Autorul excepției susține că aceste texte de lege contravin următoarelor dispoziții din Constituție: art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 41 alin. (5) care garantează dreptul la negocieri colective în materie de muncă și caracterul obligatoriu al convențiilor colective și art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, ulterior sesizării sale, prevederile art. 238 alin. (3) din Codul muncii au fost abrogate prin dispozițiile art. 1 pct. 90 din Legea nr. 40/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 53/2003 — Codul muncii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 225 din 31 martie 2011, astfel că soluția legislativă criticată nu se regăsește în Codul muncii în prezent. Ca urmare, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 238 alin. (3) din Codul muncii a rămas fără obiect, devenind inadmisibilă, potrivit dispozițiilor art. 29 alin. (1) și (5) din Legea nr. 47/1992.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge ca devenită inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 238 alin. (3) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Foraj Sonde” — S.A. din Craiova în Dosarul nr. 2.812/90/2009 al Tribunalului Vâlcea — Secția civilă.

2. Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 155 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de același autor în același dosar al Tribunalului Vâlcea — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 mai 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

